

зотъ. Тупаше съ рѣцѣтъ си воздухътъ безъ да срѣщине нѣщо.

Лѣскавыгѣ плочи на прѣдстаѣсто видѣхж ѣ ся като да ся изгубихж испрѣд очитѣ ѣ, и най-напрѣд паднж на лѣвжтж си рѣкж, която ся струши като нѣкой стькленъ ссждъ, а послѣ върху острыйгѣ върхъ на мечътъ, който държеше въ десижтж си рѣкж, и на който остринѣто като ся заби въ гърдытѣ ѣ до лѣвжтж ѣ цицж излѣзе отзадъ между плещитѣ ѣ.

Магдалина извика страшно. Помъчи ся да ся въспротиви на смъртѣтъ, но кръвта течеше като изъ шурниаръ отъ гърдытѣ ѣ, и отъ устнитѣ ѣ излѣзваше зелена пѣна.

Ставитѣ ѣ ся сгърчихж спазмодически та разбъркахж чакъ и вътрѣшноститѣ ѣ; а отъ устнитѣ ѣ, които такожде бѣхж ся свили, когато да вѣрши вторий пѣтъ, ружкѣло бѣ кръвъ като рѣкж. Испослѣ вѣршитѣ ѣ стѣна вѣстичехж и ся влѣденихж, а зѣницитѣ на очитѣ ѣ хижнихж на вътрѣ въ ралунитѣ си, и никое вече помръдваніе не смуги прострѣвото ѣ на плочитѣ тѣхъ.

Магдалина Шамбарѣтъ више мртва.

Нѣма да кажемъ *Богъ да ѣк проситъ*, защото ни ся чини, че това ще да е безполезна молитва.

Между това стиванитѣ испищаваніе на Магдалини бѣше стресяло Янкж въ тихитѣ ѣ спани.

За пръвъ пѣтъ момата помисли че то бѣ игра на нѣкой грозенъ съвъ и ся помъчи пакъ да заспи. Но размисълѣтъ за страшитѣ испищаваніе, което бѣше чула прѣди малко, безпокоише ѣк непрѣстанно, и възраждаше въ умѣтъ ѣ най скръбни изображения.

Тѣя рѣши да стане и да иде да види и да ся увѣри лично имали за какво да ся страхува.

И тѣй скочи отъ одѣра си и като навлѣче на-бързо каквото ся испрѣче напрѣдъ ѣ отъ дрехитѣ ѣ, завтече ся къмъ вратата на стаѣтж си, които ся опыта да отвори.

Но вратата не ся отвори, защото Магдалина, както